

[Lilli Gyldenkilde]

cialdemokratiet. Man kan undre sig noget over, at den ene forligspart giver sig til at skælde ud i den grad, og derfor vil jeg da tillade mig at spørge arbejdsministeren: Har man ikke drøftet dette med sine forligsvenerne, så man er enig om, at det kan skubbes, indtil man kan enes om en aftale? For ellers hører alting da op. Hvis det er tilfældet, må jeg sige, at det var stort bulder for ingenting. Men til sagen:

Socialistisk Folkeparti har hverken lod eller del i dette forslag, for vi har ikke været medindkaldt til forhandlingerne. Men det siger sig selv, at når man ikke har fundet en løsning, og i og med, at Zeuthenudvalget sidder og kigger på en række ting, som formentlig også får betydning for det område, der er tale om i forslaget, ville det rimeligste være at afvente, hvad der kommer ud af det, og så på baggrund deraf genoptage forhandlinger med rette vedkommende, for der kan ikke være tvivl om, at når der er vedtaget en lovgivning på området, skal der indgås en aftale af den ene eller anden slags.

Det, jeg bare giver grønt lys for, er, at Zeuthenudvalget måske kan nå frem til noget, der er betydelig mere begavet, end dette har vist sig at være.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige, at jeg faktisk blev lidt forundret over indblandingen fra fru Lilli Gyldenkildes side, og jeg vil gerne understrege endnu en gang, at vi er gået med til, at sagen er blevet udsat, men at det sandelig ikke betyder, at vi synes, at det er et enormt og godt stykke arbejde, der er lavet fra arbejdsministerens side; tværtimod mener vi, at der godt kunne have været lidt mere fart på.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er som bekendt sådan, at man godt kan tvinge heste til truget, men at man ikke altid kan tvinge dem til at drikke, og det er vel det, der har været sagen i dette.

Jeg skal ikke undlade at sige til hr. Ole Vagn Christensen fra Socialdemokratiet, at jeg faktisk er valgt til at blande mig. Jeg er ordfører i denne sag, og dette forslag ligger på Folketingets bord, så naturligvis skal også mit besyv

gives med, og det skulle gerne tages lidt mere højtideligt, end hr. Ole Vagn Christensen gav udtryk for at han har i sinde at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har faktisk tænkt mig at tage fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger meget højtideligt, og det gør jeg også altid. Dér, hvor jeg synes at der var lidt proportionsforvrængning, var, da det blev sagt, at det, som arbejdsministeren gjorde, var helt naturligt, mens det var helt unaturligt, at Socialdemokratiet gjorde opmærksom på, at den kadence, der havde været i arbejdet, var lidt for langsom.

Formanden:

Efter indbyrdes aftale mellem ordførerne springer jeg i rækken og giver hr. Glønborg ordet.

Glønborg (KRF):

Jeg takker mine efterfølgere og formanden for, at jeg måtte komme til nu.

Jeg kan sige meget hurtigt på Kristeligt Folkepartis vegne, at vi ikke var tilfredse med den aftale, der blev lavet i sin tid, men da den nu er der, har vi intet at indvende imod, at man af praktiske grunde forlænger den.

Poul Nødgaard (FP):

Det lovforslag til ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, der forelægges her i dag, har alene det formål at forlænge bestemmelserne om arbejdsgivernes forpligtelse til udbetaling af dagpengegodtgørelse ved første og anden ledighedsdag i yderligere et halvt år.

Jeg må også sige, at jeg synes, det er komplet uforståeligt, at de partier – jeg understreger udtrykkeligt: de partier – der står bag aftalen af 17. maj, ikke for længst har sørget for at få en forsikrings- og fondsordning bragt op at stå. Man kan måske frygte, at ingen virkelig tager sig af det; det ser det i hvert fald ikke ud til, og når Socialdemokratiet vasker hænderne i dag, synes jeg nok, at man får visse betænkeligheder, for Socialdemokratiet har lige så stort et medansvar som den borgerlige regering for, at disse ting kommer op at stå.